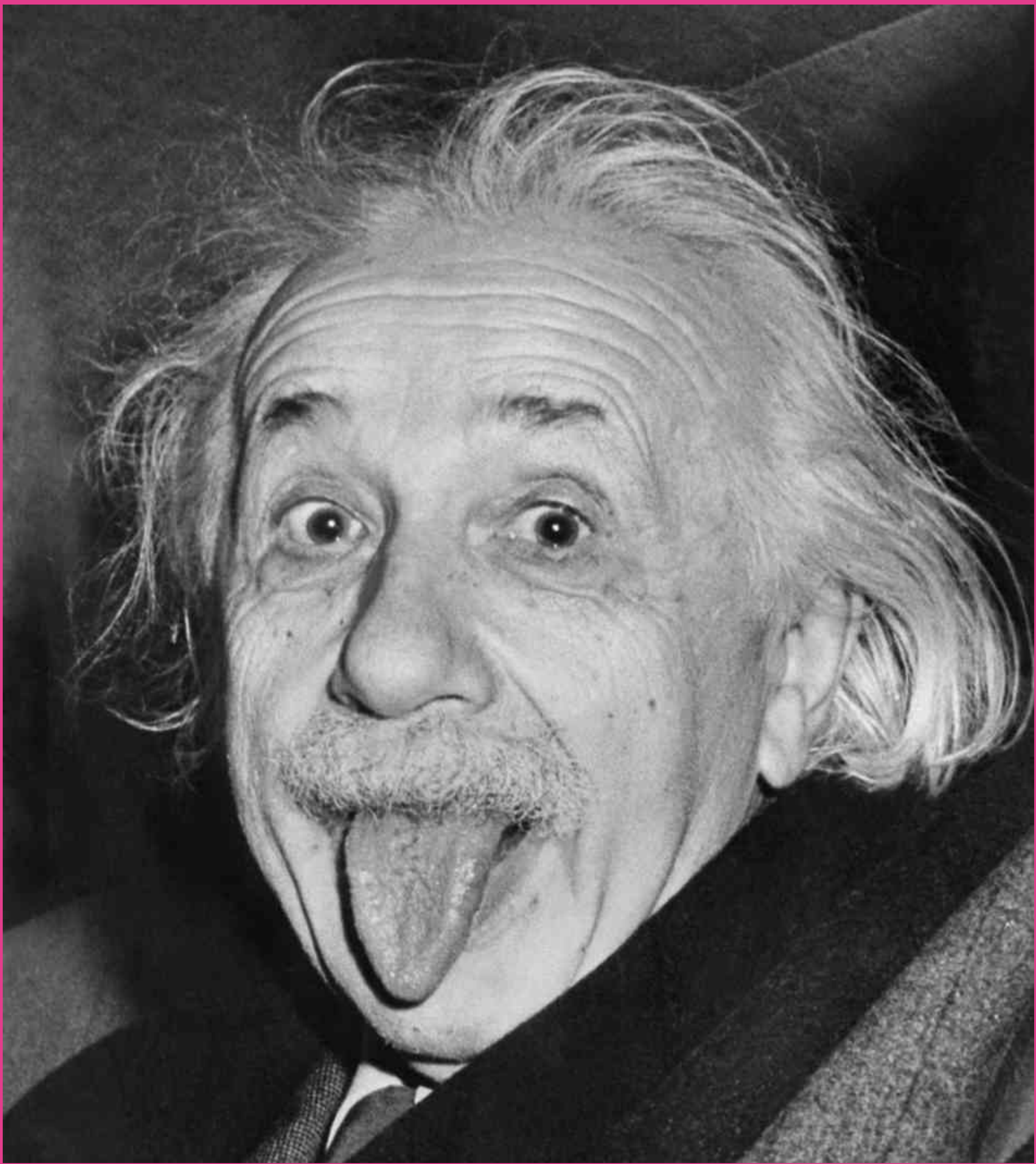
Γιατί ο Αϊνστάιν είπε το ψέμα ότι η οργόνη δεν υπάρχει;

Χρήστος Μουσουλιώτης

Γιατί ο Αϊνστάιν είπε το ψέμα ότι η οργόνη δεν υπάρχει;

Χρήστος Μουσουλιώτης

* * *

Αφιερωμένο στον φυσικό

Ιάσσωνα Τιμογιάννη

2015

Αποτελεί μέρος τού υπό έκδοση βιβλίου «Γιατί φοβήθηκαν και φοβούνται τον Ράιχ»..

akodikas@otenet.gr
http://yperthesi.wordpress.com

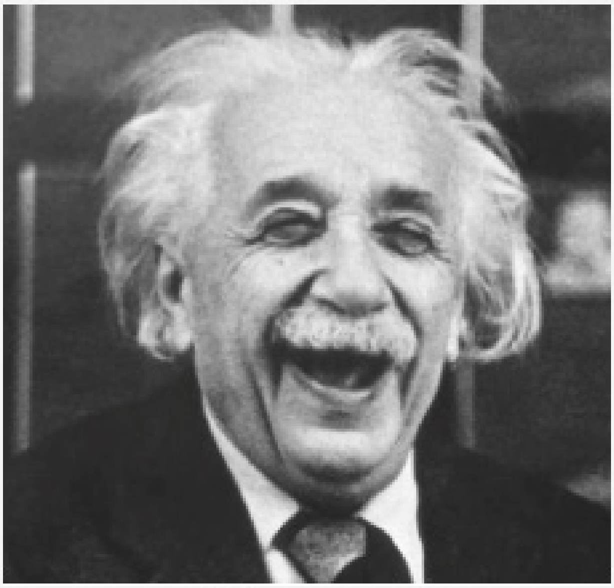
* * *

http://wifisos.wordpress.com
http»/light1and2life.wordpress.com
https://www.facebook.com/MOUSOULIOTIS
https://www.facebook.com/groups/631296850225126/

Το αίνιγμα

Αποτελεί ζήτημα προς βαθύτερη διερεύνηση η θέση που πήρε ο Αϊνστάιν για τη μη ύπαρξη τής οργόνης. Κάτι τέτοιο θα συμβεί μόνο όταν ανοίξουν τα επτασφράγιστα «Αρχεία Αϊνστάιν» για να μάθουμε τι συνέβη πραγματικά στις αρχές τού 1941, όταν ο μεγάλος σοφός βρήκε ότι πράγματι ο συσσωρευτής παράγει φαινόμενα που αποτελούν βόμβα στα θεμέλια τής φυσικής και τα αποσιώπησε.

Ο Ράιχ όταν ανακάλυψε την οργόνη, αυτή τη νέα πρωταρχική μορφή ενέργειας, αντιλήφθηκε ότι το θέμα ήταν όχι μόνο συγκλονιστικό, αλλά και επικίνδυνο για την καριέρα του. Αποφάσισε μετά ένα χρόνο περίπου, στις 30 Δεκεμβρίου τού 1940 να γράψει μια επιστολή στον πλέον ειδικό, τον Άλμπερτ Αϊνστάιν, αναφέροντας την ανακάλυψή του, ελπίζοντας να προχωρήσει η έρευνα σε αυτό το χώρο έχοντας τη βοήθεια και τού Αϊνστάιν. Ο «σοφός» θεώρησε το θέμα εξαιρετικά ενδιαφέρον και κάλεσε τον Ράιχ στο σπίτι του στις 13 Ιανουαρίου τού 1941 για να το εξετάσουν.

Ο Αλβέρτος Αϊνστάιν.

Την ίδια εποχή που ο Ράιχ θα συναντούσε τον Αϊνστάιν βυσσοδομούσε ένα βορβορώδες παρασκήνιο για το οποίο ήταν παντελώς ανυποψίαστος. Λίγα χρόνια νωρίτερα στη Γερμανία η Γκεστάπο είχε εκδώσει ένταλμα σύλληψης εναντίον του, τα κομουνιστικά κόμματα τον είχαν αποκηρύξει, όπως και τα σοσιαλιστικά, κυρίως λόγω τού βιβλίου του «Η μαζική ψυχολογία τού φασισμού» και οι ψυχαναλυτές με ραδιουργίες τού Φρόιντ, τής κόρης του Άννας και τού στενού τους κύκλου τον είχαν διαγράψει από τη Διεθνή και τη Γερμανική Ψυχαναλυτική Ένωση σε ένα πλαίσιο δράσης που είχε στόχο τον κεκαθαρμό της και την παράδοσή της σε ψυχαναλυτές που θα υπηρετούσαν το ναζιστικό καθεστώς.[1]

Ο Ράιχ μετά τη διαφυγή του από τη Γερμανία συναντήθηκες με ορισμένους τροτσκιστές αγνοώντας ότι ο Στάλιν έχει ήδη γράψει το όνομά του στη μαύρη λίστα εκείνων που το καθεστώς επιδίωκε την εκτέλεσή τους και ότι ο Knobel είχε ήδη συλληφθεί και σταλεί σε στρατόπεδο συγκέντρωσης, μόνο και μόνο επειδή ήταν συνεργάτης του.[2]

Το 1936, εξαιτίας τής έντονης πίεσης από την ΕΣΣΔ ο Τρότσκι απελαύνεται από τον υπουργό Δικαιοσύνης τής Νορβηγίας και μεταναστεύει στο Μεξικό. Το ίδιο άτομο με την ίδια αιτιολογία απέλασε σε τρία χρόνια τον Ράιχ.

Στη συνέχεια ο Στάλιν έστειλε τους δολοφόνους του στο Μεξικό και η πρώτη απόπειρα δολοφονίας τού Τρότσκι αποτυγχάνει. Οι ριπές αυτομάτων στις πόρτες και τα παράθυρα

1 «Psychoanalysis and National Socialism – Break or Continuity?», by Bernd Nitzschke - http://www.hagalil.com/archiv/2012/03/22/reich-2/

2 «New Evidence on the Persecution and Death of Wilhelm Reich», by James DeMeo - http://www.orgonelab.org/ReichPersecution.htm

τού σπιτιού του δεν βρίσκουν το στόχο τους. Η δεύτερη απόπειρα στις 20 Αυγούστου τού 1940 από τον κομουνιστική Ισπανό Ραμόν Μερκαντέρ είναι επιτυχής.

Ο Τρότσκι δολοφονείται χτυπημένος βάρβαρα με ορειβατική αξίνα. Ο δολοφόνος συλλαμβάνεται αλλά ο οργανωτής τής δολοφονίας διαφεύγει στις ΗΠΑ όπου θα συναντήσει, μεταξύ άλλων, τη δημοσιογράφο Μπρέιντι. Πρόκειται για φανατική κομουνίστρια και πιθανότατα πράκτορα τής Μόσχας, εκείνη που θα γράψει μετά επτά χρόνια ένα βιτριολικό άρθρο εναντίον τού Ράιχ.[(3)]

Το λιβελογράφημα αποτέλεσε την κύρια αιτία για να ξεκινήσει το κυνήγι «μαγισσών» εναντίον του. Κατέληξε στην καταστροφή τού έργου του, τη φυλάκιση και πιθανώς τη δολοφονία του από πράκτορα τού Στάλιν μέσα στη φυλακή.

Την ίδια εποχή, ο Αϊνστάιν είναι φανατικός κομουνιστής. Η ερωμένη του με την οποία βρίσκεται σε τρελό έρωτα είναι πράκτορας τού Στάλιν. Η οικιακή βοηθός και γραμματέας του θεωρείται πράκτορας τής ΕΣΣΔ και παρακολουθείται για 10 χρόνια από το FBI.

Ο Αϊνστάιν με τον Λεοπόλδο Ίνφελντ.

Ο πολύ στενός φίλος και συνεργάτης του με τον οποίο έχει γράψει μαζί το βιβλίο «Η εξέλιξη τής φυσικής» Λέοπολντ Ίνφελντ, είναι φανατικός κομουνιστής. Αυτός θα φύγει σε λίγο από τις ΗΠΑ για να εργαστεί στον Καναδά. Εκεί παρακολουθείται συνεχώς, χωρίς να βρεθεί κάτι χειροπιαστό σε βάρος του.

Θα επιστρέψει στην Πολωνία για να δώσει τα φώτα του στο πυρηνικό πρόγραμμα τού Στάλιν, ενώ η καναδική κυβέρνηση ως σήμα προς τον πατέρα, θα κάνει κάτι απίστευτο. Θα στερήσει από τα παιδιά του την καναδική υπηκοότητα!

Ο Ράιχ συναντά τον Αϊνστάιν αγνοώντας αυτό το επικίνδυνο, για το έργο του και την ίδια τη ζωή του παρασκήνιο, έχοντας μαζί του ένα οργονοσκόπιο, με το οποίο γίνονταν άμεσα ορατές οι μονάδες οργονοενέργειας.

Ο Αϊνστάιν είδε τις λάμψεις τής κινούμενης οργόνης μέσα στο οργονοσκόπιο και προσπαθώντας γεμάτος ταραχή να ερμηνεύσει το γεγονός υποστήριξε ότι επρόκειτο για μετείκασμα. Ο Ράιχ του αντέτεινε πως εάν επρόκειτο για ψευδαίσθηση των ματιών, τότε θα ήταν αδύνατο να μεγεθύνει κάποιος αυτό το φαινόμενο, δεδομένου ότι συνέβαινε εντός τού εγκεφάλου και όχι εκτός. Πράγματι, προς έκπληξη τού Αϊνστάιν, ο Ράιχ χρησιμοποιώντας φακούς μεγάλωσε το φαινόμενο, αφήνοντας τον Αϊνστάιν σε αναστάτωση.

Στη συνέχεια του εξήγησε γιατί ο συσσωρευτής παρουσίαζε μεγαλύτερη θερμοκρασία

3 «Ο ΘΑΝΑΣΙΜΟΣ ΧΟΡΟΣ ΠΡΑΚΤΟΡΩΝ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟΝ ΡΑΪΧ», Γράφει: ο Χρήστος Μουσουλιώτης - https://yperthesi.wordpress.com/2010/04/15/ο-χοροσ-των-πρακτορων-γυρω-απο-τον-ραϊχ/

από το περιβάλλον. Ο Αϊνστάιν έκπληκτος δήλωσε πως *«αυτό είναι αδύνατο. Εάν είναι αληθινό θα αποτελεί βόμβα στα θεμέλια τής φυσικής»*.

Μετά τη λήξη τής συζήτησης που κράτησε 4-5 ώρες, σε ένα δεύτερο ραντεβού, δύο εβδομάδες αργότερα, ο Ράιχ πήγε ένα μικρό συσσωρευτή που έφτιαξε ειδικά για τον Αϊνστάιν, τοποθετημένο σε μια ξύλινη επιφάνεια. Ο συσσωρευτής είχε ένα θερμόμετρο πάνω από αυτόν και ένα άλλο σε απόσταση περίπου 60 εκατοστών στο ίδιο ύψος με το θερμόμετρο που βρισκόταν στο συσσωρευτή για να γίνεται εύκολα ο έλεγχος τής θερμοκρασιακής διαφοράς μεταξύ τού περιβάλλοντος χώρου και τού συσσωρευτή οργόνης.

Οι δυο επιστήμονες παρατήρησαν ότι υπήρχε διαφορά θερμοκρασίας περίπου ενός βαθμού Κελσίου. Ο Αϊνστάιν κράτησε τη συσκευή για να ελέγξει περαιτέρω το φαινόμενο και η εξέλιξη τής ιστορίας δείχνει ότι μια ακόμα βόμβα στα θεμέλια τής φυσικής ρίχτηκε εκτός από τον Ράιχ και από τον ίδιο τον Αϊνστάιν. Και αυτό επειδή, μετά από πειράματα τριών εβδομάδων επιβεβαίωσε τη διαφορά θερμοκρασίας, σε επιστολή του προς τον Ράιχ, γραμμένη στις 7 Φεβρουαρίου τού 1941,[4] γεγονός που ουδέποτε αμφισβήτησε ο Αϊνστάιν. Προχώρησε επίσης σε δύο άλλες πολύ σημαντικές παραδοχές.

«Κατ΄ αρχήν – τόνιζε – *έχω να πω ότι έλαβα ένα ικανοποιητικό αριθμό μετρήσεων χωρίς να αλλάξω το στήσιμο τού πειράματος. Το θερμόμετρο που είναι στο κουτί, δείχνει σταθερά μια διαφορά θερμοκρασίας μεγαλύτερη κατά 0,3 – 0,4 από τον περιβάλλοντα αέρα»*.

Επιβεβαίωσε επίσης ότι είδε πράγματι τα φαινόμενα τής οργόνης, αλλά δεν μπόρεσε να τα εξηγήσει. Προχώρησε αυτός ή ένας βοηθός του σε ένα σημαντικό λάθος αποσυναρμολογώντας κατά κάποιο τρόπο τον συσσωρευτή, ένα λάθος που δεν το κάνουν ούτε μαθητές γυμνασίου, Κάνοντας νέες μετρήσεις δεν πήρε διαφορά θερμοκρασίας παρά σε φυσιολογικά όρια +/- 0,1.

Στη συνέχεια πραγματοποίησε το μεγαλύτερο επιστημονικό λάθος του το οποίο, παρά τα ακλόνητα δεδομένα που δόθηκαν από τον Ράιχ, ουδέποτε το αναίρεσε.

Όπως δήλωσε στην ίδια επιστολή, ύστερα από υπόδειξη ενός φυσικού βοηθού του, (θα αναφερθούμε στη συνέχεια) αυτή η διαφορά θερμοκρασίας οφειλόταν στα ανοδικά και καθοδικά ρεύματα τού αέρα, που υπήρχαν εντός τού δωματίου και ζητούσε από τον Ράιχ να μην ασχοληθεί άλλο *«με αυτή την αυταπάτη»*…

Ο Ράιχ έμεινε κατάπληκτος. Του εξήγησε εμπεριστατωμένα γιατί η διαφορά θερμοκρασίας εντός δωματίου δεν οφείλεται στα ανοδικά και καθοδικά ρεύματα και του τόνισε ότι είναι αναγκαίο να υπάρχει εξωτερικό κάλυμμα στο συσσωρευτή για να λειτουργήσει σωστά και για να επιβεβαιώσει το λάθος τού Αϊνστάιν, σχεδίασε μια νέα σειρά πειραμάτων, στο ύπαιθρο, εκεί όπου δεν υπήρχαν ανοδικά και καθοδικά ρεύματα, ούτε ταβάνια, χρησιμοποιώντας μάλιστα αυτή τη φορά και «κουτί» ελέγχου.

Το καταπληκτικό γεγονός που προέκυψε ήταν ότι η διαφορά θερμοκρασίας ήταν πολύ μεγαλύτερη από ό,τι εντός δωματίου. Επρόκειτο δηλαδή για μια κατά πολύ μεγαλύτερη βόμβα.

Με νέα πολυσέλιδη επιστολή ανέφερε τα ευρήματά του στον Αϊνστάιν θυμίζοντάς του ότι κατά την αρχική τους συνάντηση συμφώνησαν, *«να εξετάσουν τις όποιες αντιρρήσεις παρουσιάζονταν»*, και του ανέλυσε επίσης τη βιοφυσική φύση τού φαινομένου τής θερμοκρασιακής

4 Δημοσιεύθηκε αργότερα στο βιβλίο: «History of the Discovery of the Life Energy – (American Period, 1939-1952) Documentary Volume A-XI-E, The Einstein Affair», Orgone Institute Press. Στα ελληνικά «Υπόθεση Αϊνστάιν», εκδόσεις Σπηλιώτη.

διαφοράς.[(5)]

Ωστόσο η εξέλιξη αυτής τής ιστορίας ήταν προδιαγεγραμμένη. Το μόνο που ενδιέφερε τον Αϊνστάιν ήταν να παραμείνει κρυφή η επικοινωνία του με τον Ράιχ. Με επιστολή του προς το συνεργάτη τού Ράιχ, γιατρό Wolfe, απαιτούσε να μη γνωστοποιηθεί τίποτε από όσα συνέβησαν. Ως δικαιολογία πρότασσε το ενδεχόμενο η δημοσίευση να έχει διαφημιστικούς στόχους!

Φυσικά ένα τέτοιο επιχείρημα είναι ουρανομήκης ανοησία. Δεν είναι δυνατό να πίστευε ο Αϊνστάιν, ότι εάν γινόταν γνωστή η πειραματική διάψευση από αυτόν της οργονοενεργειακής «φαντασίας» τού Ράιχ, θα διαφημιζόταν ο… Ράιχ. Μόνο η κοινοποίηση της αλήθειας θα «διαφήμιζε» τον Ράιχ και προφανώς κάτι τέτοιο δεν ήθελε να συμβεί.

Ο Ράιχ, όπως ήταν φυσικό, ένιωσε προσβεβλημένος, αλλά και εξοργισμένος βλέποντας ότι ο Αϊνστάιν θεωρούσε πως ήθελε να χρησιμοποιήσει το όνομά τού σοφού για διαφημιστική προβολή του.

«Το γράμμα σου είναι προσβλητικό απέναντί μου και απέναντι στους συνεργάτες μου», του τόνιζε. Και του υπενθύμιζε: *«Είδες τη διαφορά θερμοκρασίας με τα μάτια σου και την αποκάλεσες βόμβα στη φυσική. Έπειτα ένας βοηθός σου υποστήριξε μια εσφαλμένη ερμηνεία, που την κατέρριψα πειραματικά. Κι εσύ δεν κατάφερες ν΄ απαντήσεις στη μακρά αποκαλυπτική επιστολή μου».*

Σε αυτό το σημείο ο μεγάλος επιστήμονας αποδείχθηκε ένας μικρός ανθρωπάκος. Προφανώς δεν μπορούσε να αντέξει το γεγονός – ότι μια επιβεβαίωση των ευρημάτων τού Ράιχ προκαλούσε σοβαρά προβλήματα στη θεωρία του, που με τόσο κόπο είχε κτίσει, έχοντάς του εξασφαλίσει όχι μόνο το «ευ ζην», αλλά και το «δοξασμένα ζην».

Επέλεξε να μην απαντήσει επί τής ουσίας, κι έτσι χάθηκε η ευκαιρία που ήθελε ο Ράιχ για να λάβει την επιβεβαίωση που ζητούσε.

Στο μεταξύ ο Ράιχ είχε προχωρήσει το 1940 σε ένα άλλο πρωτοποριακό πείραμα. Κατάφερε να φωτογραφίσει το ενεργειακό πεδίο μεταξύ δύο χεριών χρησιμοποιώντας συσκευή ακτίνων Χ! Στην πορεία κατάφερε να προκαλέσει φωταύγεια σε σωλήνες κενού, όταν αυτοί παρέμεναν αρχικά εντός συσσωρευτή οργόνης, και ακολούθως πέτυχε κάτι το μεγαλειώδες, την κατασκευή ενός κινητήρα οργόνης!

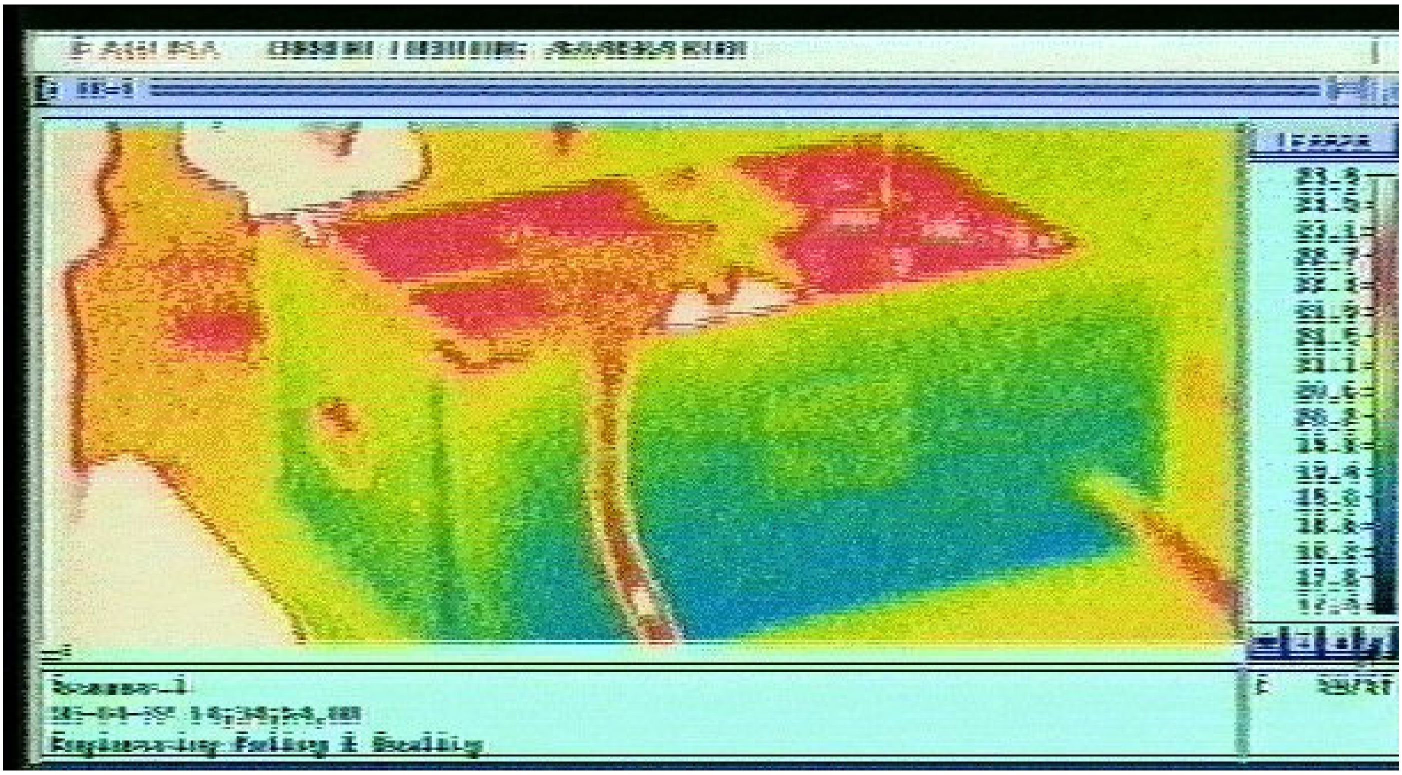
Είναι σημαντικό να αναφερθεί εδώ ότι ο ερευνητής συγγραφέας τού βιβλίου «Wilhelm Reich and the Cold War», Jim Martin, αναφέρει πως το αίτημά του, να αποκτήσει πρόσβαση στο αρχείο τού Αϊνστάιν, δεν είχε καμία ανταπόκριση, κάτι πολύ περίεργο – όπως λέει – επειδή ήταν το μόνο αρχείο από το οποίο οι διαχειριστές του δεν του έδωσαν καμία απάντηση…

Σημειώνεται ότι έχουν πραγματοποιηθεί πολλά πειράματα που έχουν επιβεβαιώσει αυτή τη διαφορά θερμοκρασίας. Ο γιος τού Έλσγουορθ Μπέικερ,[(6)] ο Courtney Baker, ψυχίατρος και πτυχιούχος φυσικής, διεξήγε τα πλέον συστηματικά πειράματα που επιβεβαίωσαν τη θερμοκρασιακή διαφορά.

---

5 Βίλχελμ Ράιχ, «Η Υπόθεση Αϊνστάιν», εκδόσεις Σπηλιώτη.

6 Σ.τ.Χ.Μ.: Ο Βίλχελμ Ράιχ είχε, ενώ ζούσε, τον Έλσγουορθ Μπέικερ ως επικεφαλής και μόνο αυτόν για την εκπαίδευση των νέων οργονομιστών γιατρών. Μετά το θάνατο τού Ράιχ ο Μπέικερ συνέχισε να κάνει αυτό που του είχε δώσει το δικαίωμα να κάνει ο Ράιχ. Την εκπαίδευση των νέων γιατρών οργονομιστών ιδρύοντας το Αμερικανικό Κολέγιο τής Οργονομίας και προχωρώντας στην έκδοση τού «The Journal of Orgonomy», τού περιοδικού για την οργονομία, που ήδη είχε αρχίσει να εκδίδει ο Μπέικερ, ενώ ζούσε ο Ράιχ, με τον τίτλο «Medical Orgonomy».

Η απεικόνιση με θερμική κάμερα δείχνει ότι με αδιάψευστο τρόπο ότι είναι θερμότερη η πάνω επιφάνεια ενός οργονοβόλου. Το ¨κιβώτιο αυτό είναι στην ουσία μια λειτουργική σμίκρυνση συσσωρευτή οργόνης με πρόσθεση μεταλλικού σωλήνα με άνοιγμα εν είδη χωνιού στο ένα άκρο, το οποίο διακρίνεται στο πάνω μέρος τού οργονοβόλου. Θερμότερα σημεία εμφανίζονται επίσης να είναι ο σωλήνας και το χωνί το οποίο βρίσκεται στην πάνω επιφάνεια τού οργονοβόλου.[1]

1 «Infrared Thermal Imaging of the Orgone Energy Accumulator's To-T effect - An informal experiment» by Jon East, BA.

Επίσης ένα από τα πλέον πειστικά πειράματα διεξήχθη το 1996, όταν ο παραγωγός τηλεόρασης ο Jon East χρησιμοποίησε κάμερα θερμικής απεικόνισης.

Ο εκδότης τού «Steamshovel Press» Kenn Thomas μαζί με ένα παραγωγό τού BBC-TV βιντεοσκόπησε την επίδειξη.[7] Σε αυτή παραβρίσκονταν δύο φυσικοί από το Kings College Hospital τού Λονδίνου, ένα γιατρός γενικής ιατρικής κι ένας ηλεκτρολόγος μηχανικός ειδικός στις υπέρυθρες βιντεοκάμερες. Αυτού τού είδους οι κάμερες απεικονίζουν με κόκκινο τις περιοχές που έχουν μεγαλύτερη θερμοκρασία και με μπλε τις ψυχρότερες.

Τα φαινόμενα ανόδου και καθόδου ρευμάτων αέρα από το ταβάνι αποκλείστηκαν αμέσως επειδή η κάμερα έδειχνε ταυτόχρονα τις επιφανειακές θερμοκρασίες. Η μόνη υποψία που δημιουργήθηκε στους παραβρισκόμενους φυσικούς ήταν μήπως ο συσσωρευτής είχε κάπου κρυμμένες μπαταρίες…

Αυτό το πείραμα που τινάζει στον αέρα το 2ο θερμοδυναμικό αξίωμα μπορεί ο καθένας με λίγη προσπάθεια να το πραγματοποιήσει, όπως έκανα κι εγώ, πριν μερικές δεκαετίες, φτιάχνοντας προσεκτικά ακριβώς με τα ίδια μεγέθη ένα εικονικό κι έναν πραγματικό συσσωρευτή οργόνης μικρού μεγέθους.

Την κατασκευή τού πραγματικού συσσωρευτή οργόνης την έκανα με λεπτά μεταλλικά φύλλα που σχημάτισαν ορθογώνιο παραλληλόγραμμο, το οποίο κλείστηκε αεροστεγώς με μονωτική ταινία παντού. Η μεταλλική κατασκευή τυλίχτηκε με μαλλί προβάτου. Ακολούθως τυλίχτηκε με λεπτό σύρμα κουζίνας. Στη συνέχεια η όλη κατασκευή τυλίχτηκε ξανά αερο-

7 «Infrared Thermal Imaging of the Orgone Energy Accumulator's To-T effect - An informal experiment» by Jon East, BA.

στεγώς με παχιά πλαστική ταινία ηλεκτρολογικής χρήσης και η κορυφή, όπου έβαλα το θερμόμετρο από μια μικρή τρυπούλα, κλείστηκε αεροστεγώς με πλαστελίνη.

Ο εικονικός συσσωρευτής έγινε από ορθογώνιο παραλληλόγραμμο με πλευρές χαρτονιού. Κλείστηκαν αεροστεγώς οι ενώσεις του με μονωτική ταινία και ακολούθως τυλίχτηκαν με λεπτό πανομοιότυπο στρώμα (όπως αυτό τού πραγματικού συσσωρευτή), από μαλλί προβάτου. Ακολούθως η όλη κατασκευή τυλίχτηκε με λεπτό φύλλο χαρτί. Η υπόλοιπη κατασκευή στη συνέχεια κατασκευάστηκε με την ίδια μεθοδολογία όπως αυτή τού πραγματικού συσσωρευτή, χωρίς ωστόσο να υπάρχει η λεπτή μεταλλική στρώση από σύρμα κουζίνας. Έφτιαξα έτσι δυο συσσωρευτές η ειδοποιός διαφορά των οποίων ήταν ότι ο ένας είχε στο εσωτερικό του μεταλλικά στρώματα που εναλλάσσονταν με οργανικά και ο άλλος δεν είχε οποιουδήποτε είδους μέταλλο στο εσωτερικό του, παρά μόνο στρώσεις οργανικών υλικών.

Δυο σχεδόν απαράλλαχτοι συσσωρευτές, ο πραγματικός συσσωρευτής οργόνης (αριστερά) και ο εικονικός δεξιά, ήταν αυτοί που χρησιμοποίησα το 1991 για να παρατηρήσω με τα ίδια μου τα μάτια τη διαφορά θερμοκρασίας μεταξύ τους, ένα γεγονός, που διαλύει την ισχύ τού 2ου θερμοδυναμικού αξιώματος τής φυσικής. Τοποθετήθηκαν το 1991 για 15 ημέρες σε ένα περίπτερο στην Αθήνα, στον ανοιχτό χώρο τής Έκθεσης Βιβλίου στο Ζάππειο. Ο πραγματικός συσσωρευτής οργόνης εμφάνιζε όλη την ημέρα μεγαλύτερη θερμοκρασία από τον εικονικό, από δυο έως τέσσερις βαθμούς Κελσίου, κάτι που είναι αδύνατο να συμβαίνει σύμφωνα με τους γνωστούς νόμους τής φυσικής!..

Κατά απίστευτο τρόπο η διαφορετική διάταξη κατασκευής στον πραγματικό συσσωρευτή, δηλαδή εναλλακτικά στρώματα μεταλλικού και οργανικού υλικού, δίνει στην οργόνη τη δυνατότητα να έλκεται από το εξωτερικό προς το εσωτερικό τού συσσωρευτή. Καθώς η οργόνη παγιδεύεται εντός των μεταλλικών τοιχωμάτων τότε δημιουργείται ένα φαινόμενο παρόμοιο με αυτό τού φούρνου μικροκυμάτων όταν παγιδεύεται η μικροκυματική ακτινοβολία και αναπτύσσεται η κατάλληλη θερμοκρασία για να ζεσταθεί η να ψηθεί ένα φαγητό.

Ο εικονικός συσσωρευτής που είναι φτιαγμένος με εναλλακτικά στρώματα μόνο οργανικών υλικών, δεν έχει παρόμοια δυνατότητα. Η θερμοκρασία τού εσωτερικού του είναι πάντοτε ίδια με αυτή τού περιβάλλοντος χώρου σε αντίθεση με τον πραγματικό συσσωρευτή οργόνης, ο οποίος την εποχή κατά την οποία πραγματοποίησα το πείραμα, (1991), έδειχνε συνεχώς(!) δύο έως τέσσερις βαθμούς Κελσίου μεγαλύτερη θερμοκρασία από τον εικονικό κατά το μήνα Ιούλιο σε ανοιχτό χώρο, όπου φυσικά δεν υπήρχαν ανοδικά και καθοδικά ρεύματα τού αέρα, τα οποία η επιστημονική «αφέλεια;» τού Αϊνστάιν το θεώρησε ικανοποι-

ητική εξήγηση για να απορρίψει την ύπαρξη τής οργόνης.

Ήταν πράκτορας τής Μόσχας ο Αϊνστάιν;

Νέα στοιχεία που ήρθαν στο φως ωθούν προς ένα συμπέρασμα, το οποίο ίσως εξηγεί γιατί ο Αϊνστάιν παρέμεινε σιωπηλός και κρυψίνους. Το συμπέρασμα, (εκ των νέων δεδομένων), είναι ότι ο Αϊνστάιν συμμετείχε με τον τρόπο του, στο τότε βρομερό παιχνίδι των πρακτόρων τού Στάλιν, των ψυχαναλυτών, των ψυχιάτρων, των γιατρών, των φαρμακοβιομηχανιών, και ποικίλλων άλλων κέντρων ισχύος, που το καθένα από αυτά για τους δικούς του άθλιους λόγους ήθελαν την εξόντωση τού Ράιχ.

Το κυριότερο «όπλο» με το οποίο προσπαθούσαν να τον εξοντώσουν ήταν η διάδοση φημών ότι ήταν τρελός και οι ανακαλύψεις του καθαρός τσαρλατανισμός. Σημειώνεται ότι αυτή τη γραμμή ακολουθούσαν και ορισμένοι ψυχαναλυτές, ακόμα και όταν ο Ράιχ εθεωρείτο από τον Φρόιντ ιδιοφυΐα, στα παρθενικά του ακόμα βήματα στους ψυχαναλυτικούς κύκλους τής Βιέννης στη δεκαετία τού 1920..

Τη σκυτάλη πήραν γύρω στο 1932 τα κομουνιστικά κόμματα στην ΕΣΣΔ, Γερμανία, Αυστρία, Δανία κ.λπ. και η μετέπειτα ναζιστική Γερμανία, όταν μέσω τής Γκεστάπο ανακοίνωσε πως τα βιβλία του αποτελούσαν κίνδυνο για το καθεστώς. Το θέμα το διόγκωσαν πράκτορες τής ΕΣΣΔ και κομματικά στελέχη κομουνιστικών και σοσιαλιστικών κομμάτων για να ακολουθήσει τη διπολική γραμμή συκοφαντίας ένας ολόκληρος πολυεθνικός συρφετός συμφερόντων.

Τα νέα στοιχεία που ήρθαν στο φως αποκαλύπτουν ότι ο Αϊνστάιν είτε συνειδητά είτε εν αγνοία του ακολούθησε αυτή τη γραμμή. Κατ' αρχήν τα δεδομένα δείχνουν ότι ήταν κομουνιστής. Σίγουρα δεν χρειαζόταν το FBI να δαπανήσει χιλιάδες ώρες παρακολούθησης καταγράφοντας τις δραστηριότητές του και τής μυστηριώδους οικιακής βοηθού του Helen Doukas σε 1.427 σελίδες. Έφθανε η κατωτέρω αναφορά για να γίνει σαφές ποιος ήταν ο προσανατολισμός και οι φίλοι του.

Όπως αναφέρεται στην «Εγκυκλοπαίδεια τού Μαρξισμού»:[8] *«Κατά το 1937, μετά από αρκετά χρόνια αποτυχίας, στα οποία υποστήριζε ειρηνικές προσπάθειες για να αλλάξει ο κόσμος ο Αϊνστάιν έγινε ενεργός κομουνιστής. Στο υπόλοιπο τής ζωής του ήταν μέλος, υποστηρικτής, ή συνεργαζόμενος με 34 το λιγότερο κομουνιστικές οργανώσεις και κατείχε εξέχουσες θέσεις σε τρεις κομουνιστικές οργανώσεις. Μιλούσε ανοιχτά εναντίον τού καπιταλισμού, για τη συγκέντρωση δύναμης στα χέρια των ισχυρών και τόνιζε την ανάγκη για επαναστατική ανατροπή των καπιταλιστικών κυβερνήσεων».*

Αυτή η δραστηριότητα έδωσε αφορμή στην ακραία οργάνωση «Woman Patriot Corporation», να απευθύνει στο Στέιτ Ντιπάρτμεντ το 1932 16σέλιδη επιστολή (είναι το πρώτο κείμενο στα αρχεία τού FBI για τον Αϊνστάιν) ζητώντας να μην τού επιτραπεί η είσοδος στις ΗΠΑ. *«Ούτε ο ίδιος ο Στάλιν δεν ανήκε σε τόσες αναρχοκομουνιστικές οργανώσεις»*, έλεγαν οι φανατικές εθνικίστριες.

Ερωτευμένος με πανέμορφη πράκτορα τής ΕΣΣΔ…

Τα νέα στοιχεία που ήρθαν στο φως υποδεικνύουν ότι ο Αϊνστάιν μπορεί να ήταν κάτι περισσότερο από απλός οπαδός τού κομουνισμού. Δείχνουν ότι πιθανώς ήταν μυημένος

8 http://www.marxists.org/glossary/people/e/i.htm#einstein-albert

Η πράκτορας τής Μόσχας Μαργαρίτα Κονενκόβα με την οποία ήταν ερωτευμένος ο Αϊνστάιν.

πράκτορας των Σοβιετικών, ύστερα από επιτυχή στρατολόγησή του μέσω τού κλασικού δολώματος με μια σαγηνευτική γυναίκα.

Σχετικά πρόσφατα, (1998), ερωτικές επιστολές του μεταξύ των ετών 1945-1946, (πουλήθηκαν σε πλειστηριασμό), αποκάλυψαν ότι ο σοφός επιστήμονας διατηρούσε ερωτικό δεσμό με την Margarita Konenkova, ενώ ένα άλλο βιβλίο γραμμένο από κορυφαίο Σοβιετικό πράκτορα αποκαλύπτει ότι η ανωτέρω κυρία ήταν Σοβιετική κατάσκοπος και αποπλάνησε τον Αϊνστάιν για να τον στρατολογήσει.

Το ζεύγος των μετέπειτα εραστών συναντήθηκε πρώτη φορά το 1935, έξι χρόνια πριν από τη συνάντηση Ράιχ – Αϊνστάιν. Παραμένει άγνωστο πότε άρχισε η ερωτική τους σχέση, που από τη μεριά τού Αϊνστάιν ήταν βαθιά ερωτική. Ο Ράιχ συνάντησε τον Αϊνστάιν αρχές τού 1941, διάστημα ικανό για μια κατάσκοπο να προσηλυτίσει έναν βαθιά ερωτευμένο επιστήμονα.

Φυσικά κανείς δεν γνωρίζει αυτό που ακριβώς συνέβη. Με όλα όσα έχουμε στα χέρια μας μπορούμε, χωρίς καμία πιθανότητα λάθους, να ισχυριστούμε ότι ο Αϊνστάιν ήταν εκείνη την εποχή πιστός και φανατικός κομουνιστής. Και αυτό είναι το λιγότερο από όσα είναι δυνατό

να ειπωθούν…

Ο ψυχίατρος Jonh Blake[9] υποστηρίζει ότι ο Αϊνστάιν δεν θα δεχόταν τον Ράιχ, εάν στο πρώτο γράμμα του ο Ράιχ δεν είχε την εξής φράση που λειτούργησε ως «αγκίστρι»: *«Υπάρχουν μερικά σημεία που δείχνουν ότι είναι δυνατό (η οργόνη) να μπορεί να χρησιμοποιηθεί στη μάχη εναντίον τής φασιστικής πανούκλας»*.

Ο Αϊνστάιν, υποστηρίζει ο Blake, θεώρησε ότι ο Ράιχ ήταν και αυτός κομουνιστής. Αυτό παραδέχεται έμμεσα και ένας βιογράφος τού Αϊνστάιν ο Ronald Clark, λέγοντας ότι ο Αϊνστάιν *«εξαπατήθηκε»* από τον Ράιχ, επειδή πίστεψε ότι η οργόνη μπορεί να αποδειχθεί χρήσιμη στη μάχη εναντίον των ναζί.

Η πράκτορας Μαργαρίτα Κονενκόβα, η τελευταία ερωμένη και ο μεγαλύτερος έρωτας τού Αϊνστάιν. «Φυτεύθηκε» από το καθεστώς τής Μόσχας δίπλα του επηρεάζοντας τον Μεγάλο Σοφό αλλά και «μαθαίνοντας» από αυτόν.

Είναι πιθανό να ισχύει και αυτή η παράμετρος. Ωστόσο δεν μπορεί να είναι η μοναδική. Σε αυτή την ιστορία ο Ράιχ έχει βάλει μια ακόμα «παράμετρο», έναν συνεργάτη – βοηθό τού μεγάλου φυσικού τον Leopold Infeld. Μόλις έμαθε μέσω των «Τάιμς» ότι ο βοηθός τού Αϊνστάιν γύρισε στην κομουνιστική Πολωνία θεώρησε ότι έλυσε το γρίφο τής σιωπής τού Αϊνστάιν.

Ο βοηθός τού Αϊνστάιν, ο Λεοπόλδος τής ιστορίας μας, δεν ήταν τυχαίος βοηθός. Δούλευε μαζί του στη δεκαετία τού 1930 για σημαντικά ζητήματα τής φυσικής και είχαν συνδεθεί με στενή φιλία. Ο Πολωνός φυσικός έχοντας επιστρέψει στην Πολωνία από τη Βρετανία το 1935, καταλάβαινε ότι οι ναζί θα εισέβαλαν στην Πολωνία και ζήτησε βοήθεια από τον Αϊνστάιν για να φύγει από τη χώρα του. Εκείνος τον συμβούλευσε να υποβάλει αίτημα στο Institute for Advanced Study τού Πρίνστον ώστε να μπορέσει να μεταναστεύσει στις ΗΠΑ. Η αίτησή του, μέσω τής βοήθειας τού Αϊνστάιν, έγινε δεκτή και το 1936 βρέθηκε δίπλα στον φίλο του.

Στο Πρίνστον, έγραψε μαζί με τον Αϊνστάιν το βιβλίο «The Evolution of Physics». Το 1938 δέχθηκε θέση καθηγητή στο Τορόντο τού Καναδά και αποφάσισε να συνεχίσει την καριέρα του εκεί. Στον Καναδά έγινε στόχος τουλάχιστον τριών ερευνών από μυστικές υπηρεσίες. Η επαφή του με τον Αϊνστάιν δεν σταμάτησε, όπως ήταν φυσικό, καθώς αντάλλασσαν συχνά απόψεις για ζητήματα φυσικής.

Ο Infeld το 1950 αποφάσισε να επιστρέψει στην Πολωνία, στο φυσικό του χώρο. Εκεί κυριαρχούσε ένα σκληρό κομουνιστικό καθεστώς και έγινε δεκτός μετά Βαΐων και κλάδων. Διορίστηκε μέλος τού προεδρείου τής Ακαδημίας, και ορίσθηκε επικεφαλής τού Ινστιτούτου Θεωρητικής Φυσικής. Διορίσθηκε επίσης διευθυντής τού ίδιου Ινστιτούτου στο Πανεπιστήμιο. Στην ουσία του δόθηκε η ευκαιρία να μεταδώσει στους Σοβιετικούς όλη τη γνώση που είχε αποκομίσει για να προωθηεί το πυρηνικό πρόγραμμα τής ΕΣΣΔ, που ήταν τότε υπό την επίβλεψη τού Λαβρέντι Μπέρια τού αιμοσταγούς αρχηγού τής μυστικής αστυνομίας τού Στάλιν.

9 Jonh Blake, M.D. «The Einstein Affair: A Postscript», Vol. 36 No. 1 «The Journal of Orgonomy».

Τα χρόνια 1950-1968 παρήγαγε πλούσιο επιστημονικό έργο, όπως φαίνεται από τις περίπου 40 εργασίες και το βιβλίο «Motion and Relativity». Πάντως η καναδική κυβέρνηση αφαίρεσε την καναδική υπηκοότητα ακόμα και από τα γεννημένα στον Καναδά παιδιά του, επειδή τον θεωρούσε κατάσκοπο. Είναι λοιπόν πιθανό ο Ίνφελντ να έσωσε τον Αϊνστάιν από το αδιέξοδο προτείνοντάς του αυτή την αντιεπιστημονική και αφελή ερμηνεία για τη διαφορά θερμοκρασίας μεταξύ συσσωρευτή οργόνης και του χώρου γύρω από αυτόν.

Έχει προταθεί επίσης το ενδεχόμενο, η οικιακή βοηθός τού Αϊνστάιν – επειδή ήταν κομουνίστρια – να φιλτράρισε τις επιστολές τού Ράιχ κι έτσι ο Αϊνστάιν να μην έλαβε γνώση των αντεπιχειρημάτων τού Ράιχ. Κάτι τέτοιο δεν μοιάζει καθόλου πειστικό, δεδομένου ότι ο Αϊνστάιν σε μεταγενέστερες επιστολές του προς τον Ράιχ, δείχνει να είναι ενήμερος των όσων είχαν γραφεί από τον Ράιχ. Αυτό που φαίνεται σαφώς ότι τον απασχολούσε ήταν να μην δημοσιοποιήσει ο Ράιχ τίποτα από όσα συνέβησαν μεταξύ τους(!)

Πράγματι, αυτό επιβεβαιώνεται πολλαπλώς. Σε ένα γράμμα το Μάρτιο τού 1944 προς τον Νιλ, τον ιδρυτή τού σχολείου Σάμερχιλ, ο Ράιχ σημείωνε ότι του είναι δύσκολο να εξηγήσει την κατάσταση με τον Αϊνστάιν. *«Αλλά από τη στιγμή που μου ζήτησε να διατηρήσω μυστικότητα για το θέμα, πρέπει να το κάνω, εκτός εάν υπάρξουν άλλοι έκτακτοι παράγοντες και με αναγκάσουν να κάνω κάτι διαφορετικό».*

Ο Ράιχ πριν εκδώσει σε μορφή βιβλίου την αλληλογραφία του με τον Αϊνστάιν, είχε συμβουλευθεί τον δικηγόρο του, ρωτώντας τον εάν ο φυσικός θα προχωρούσε σε αγωγή εναντίον του. Η νομική συμβουλή που έλαβε ήταν ότι ο Αϊνστάιν δεν θα κάνει αγωγή, όπως είχε απειλήσει, επειδή κάτι τέτοιο θα τον εξέθετε. Πράγματι έτσι κι έγινε. Ο Αϊνστάιν παρέμεινε σιωπηλός ακόμα και μετά την έκδοση τού βιβλίου από τον Ράιχ, ίσως επειδή προτίμησε να εκτεθεί σε περιορισμένο αριθμό αναγνωστών, παρά σε παναμερικανικό και στη συνέχεια σε παγκόσμιο επίπεδο, όπως θα συνέβαινε εάν προχωρούσε σε αγωγή.

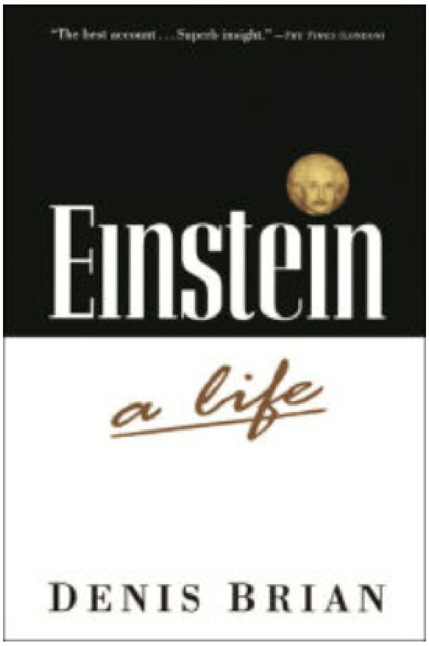
Προφανώς δεν ήθελε να αποδειχθεί ότι ένας «τρελός» είχε αποδείξει ότι ήταν τραγική και ύποπτη φάρσα οι ισχυρισμοί του ότι η οργόνη δεν υπάρχει και πως είναι αυταπάτη, όταν ο Ράιχ του είχε αποδείξει μπροστά στα μάτια του κάτι που ήταν ανίκανος να αποδεχθεί. Μια ολοφάνερη φυσική πραγματικότητα. Δηλαδή τη διαφορά θερμοκρασίας συσσωρευτή οργόνης και περιβάλλοντος, επειδή τότε θα ετίθετο το κρισιμότερο ερώτημα: Ποια ήταν τα κρυφά κίνητρα αυτής τής «ανικανότητας» να αποδεχθεί ένα ατράνταχτο φυσικό γεγονός;

Κατά την άποψη τού γράφοντα η σημαντικότερη παράμετρος αυτής τής ύποπτης ιστορίας είναι μία. Ο Αϊνστάιν ακολούθησε τη γραμμή τής Μόσχας, έτσι όπως εκφραζόταν τότε, είτε υπογείως είτε εμφανώς, που είχε δύο σκέλη. Το πρώτο αποσκοπούσε να δείξει ότι ο Ράιχ είναι επικίνδυνος για τον κομουνισμό, επειδή εξυπηρετεί την ιμπεριαλιστική προπαγάνδα και το δεύτερο ότι είναι τρελός. Αυτή η τακτική ήταν επίσης σωτήρια για την καριέρα του…

Ιδού πώς στηρίζεται αυτός ο ισχυρισμός.

Ο βιογράφος τού Αϊνστάιν Denis Brian στο βιβλίο «Einstein a Life», γράφει χωρίς περιστροφές ότι ο Infeld ήταν κομουνιστής. Είναι λοιπόν πολύ εύκολο για ένα τέτοιο άτομο να γνώριζε τη γραμμή τής Μόσχας «εξοντώστε τον Ράιχ». Ήταν ακόμα ευκολότερο με την πρόφαση τής επιστήμης να «έκανε πιστευτή» στον Αϊνστάιν την άποψή του για τα ευρήματα τού Ράιχ.

Το εναλλακτικό σενάριο θα μπορούσε να είναι η άμεση πληροφόρηση για την «απειλή» που συνιστά ο Ράιχ, από την ερωμένη τού Αϊνστάιν, ή τον Ίνφελντ ή άλλες «πηγές», όπως π.χ. τη μυστηριώδη γραμματέα τού Αϊνστάιν,

Με κάθε σενάριο είναι δυνατό να εξηγηθεί η μυστηριώδης σιωπή τού Αϊνστάιν, όταν ο Ράιχ τον πληροφορούσε ότι τα ευρήματα στο ύπαιθρο καταργούσαν αμετάκλητα τον ισχυρισμό του, πως η διαφορά θερμοκρασίας μεταξύ συσσωρευτή οργόνης και χώρου δίπλα σε αυτόν οφειλόταν στα ανοδικά και καθοδικά ρεύματα αέρα.

Η αναίρεση από τον Ράιχ τού απλοϊκού και λαθεμένου ισχυρισμού τού Αϊνστάιν, αγνοήθηκε προκλητικά και αφελώς από τον **βιογράφο τού Αϊνστάιν Brian, ο οποίος αρκείται να υποστηρίζει, είτε αφελώς είτε εσκεμμένα, πως ο Αϊνστάιν αναίρεσε τους ισχυρισμούς τού Ράιχ(!) Παραδέχεται ωστόσο ότι ο Αϊνστάιν παρατήρησε τα φαινόμενα τής φωταυγούσας οργονοενέργειας στο οργονοσκόπιο, παραδέχεται ότι ο Αϊνστάιν διαπίστωσε τη διαφορά θερμοκρασίας μεταξύ συσσωρευτή και υπάρχοντος αέρα στον περιβάλλοντα χώρο και επιβεβαιώνει ότι ο Αϊνστάιν δήλωσε στον Ράιχ πως εάν συμβαίνει αυτή η διαφορά, τότε αποτελεί βόμβα για τη φυσική(!)**

Ο Ράιχ προσφέρει και μια άλλη παράμετρο, που κάνει ακόμα σαφέστερη την ερμηνεία τής ιστορίας. Αναφέρει ότι η Jacobson, διέσπειρε φήμες ότι ο Αϊνστάιν απέδειξε πως ήταν άκυροι οι ισχυρισμοί του. Εδώ υπάρχει έντονο παρασκήνιο. Η ψυχαναλύτρια Jacobson δούλευε μαζί με τον Ράιχ στο κίνημα τής sex-pol, ανήκε στο μαρξιστικό κύκλο των φροϊδικών και μαζί με άλλους συκοφάντες τού Ράιχ μετανάστευσε το 1935 στις ΗΠΑ. Εκεί κρύβοντας καλά το μαρξιστικό παρελθόν της κατάφερε να αναρριχηθεί στην κορυφή με το να γίνει πρόεδρος τής Ψυχαναλυτικής Εταιρείας τής Νέας Υόρκης, ενός οργανισμού που πολέμησε αμείλικτα τον Ράιχ.

Ένα άλλο σημαντικό γεγονός για αυτή την κυρία είναι πώς όταν είχε κλειστεί σε ένα νοσοκομείο – φυλακή κατάφερε να την απελευθερώσει από εκεί ο Comrade Thomas. Το άτομο που παντρεύτηκε την πρώτη σύζυγο τού Ράιχ και υπήρξε και αυτός κορυφαίος πράκτορας τής Μόσχας έχοντας άμεση επαφή με τον Στάλιν(!)[10]

Προφανώς το κοινό τους μίσος προς τον Ράιχ, επειδή θεωρούσε τον κομουνισμό, ισοδύναμη κόκκινη πανούκλα με το ναζισμό, ένωσε αυτά τα άτομα.

Μια ακόμα σημαντική παράμετρος, που αποδεικνύει ότι ο Αϊνστάιν ακολούθησε τη γραμμή τής συκοφαντίας (**διαδώστε ότι είναι τρελός**), αποτελούν τα σχόλια τής βοηθού τού Αϊνστάιν για τον Ράιχ. Η μυστηριώδης κυρία Helen Dukas[11] ήταν μαγείρισσα, οικιακή βοηθός και γραμματέας τού Αϊνστάιν. Το FBI την παρακολουθούσε για χρόνια ως ύποπτη για συμμετοχή σε δίκτυο κατασκοπίας τής Μόσχας, όταν βρισκόταν με τον Αϊνστάιν στη Γερμανία. Ήταν πάντα δίπλα στο μεγάλο σοφό μέχρι το θάνατό του. Ήταν επίσης αυτή που επιμελήθηκε και «σφράγισε» τα αρχεία του…

Έχει σημασία να μάθουμε τη γνώμη της για τον Βίλχελμ. *«Ο Ράιχ είναι πολύ χαριτωμένος, αλλά τρελός»*, ήταν η βαρύνουσα διάγνωσή της για τον Ράιχ, όπως αναφέρει ο βιογράφος τού Αϊνστάιν, Bryan, ο οποίος δεν διευκρινίζει πώς είναι δυνατό η κυρία Doukas, με γενι-

10 https://yperthesi.wordpress.com/2013/10/25/μυστικοί-πράκτορες-και-υπηρεσίες-σε-κ/

11 http://www.theeinsteinfile.com/_Einstein/fbi_files/10.pdf

Ο Αϊνστάιν με τη μόνιμη γραμματέα του Helen Ducas. Μετά το θάνατό του υπήρξε διαχειρίστρια τής διαθήκης και των αρχείων του.

κές γνώσεις μαγειρικής, καθαριότητας και γραφομηχανής, να φθάσει σε αυτό το βαρύγδουπο ψυχιατρικό συμπέρασμα για έναν επιστήμονα που τον είχε δει για μερικά λεπτά δυο φορές.. Δύο μόνο εξηγήσεις μπορεί να υπάρχουν για αυτή την ωμή συκοφαντία.

Η πρώτη είναι ότι η κυρία Dukas δεν ήταν απλή οικονόμος, γραμματέας και οικιακή βοηθός, αλλά «φυτεμένη» πράκτορας με πολλές γνώσεις και ικανότητες για να μπορεί να εκτελεί με μαεστρία τη γραμμή που έπαιρνε από τη Μόσχα.

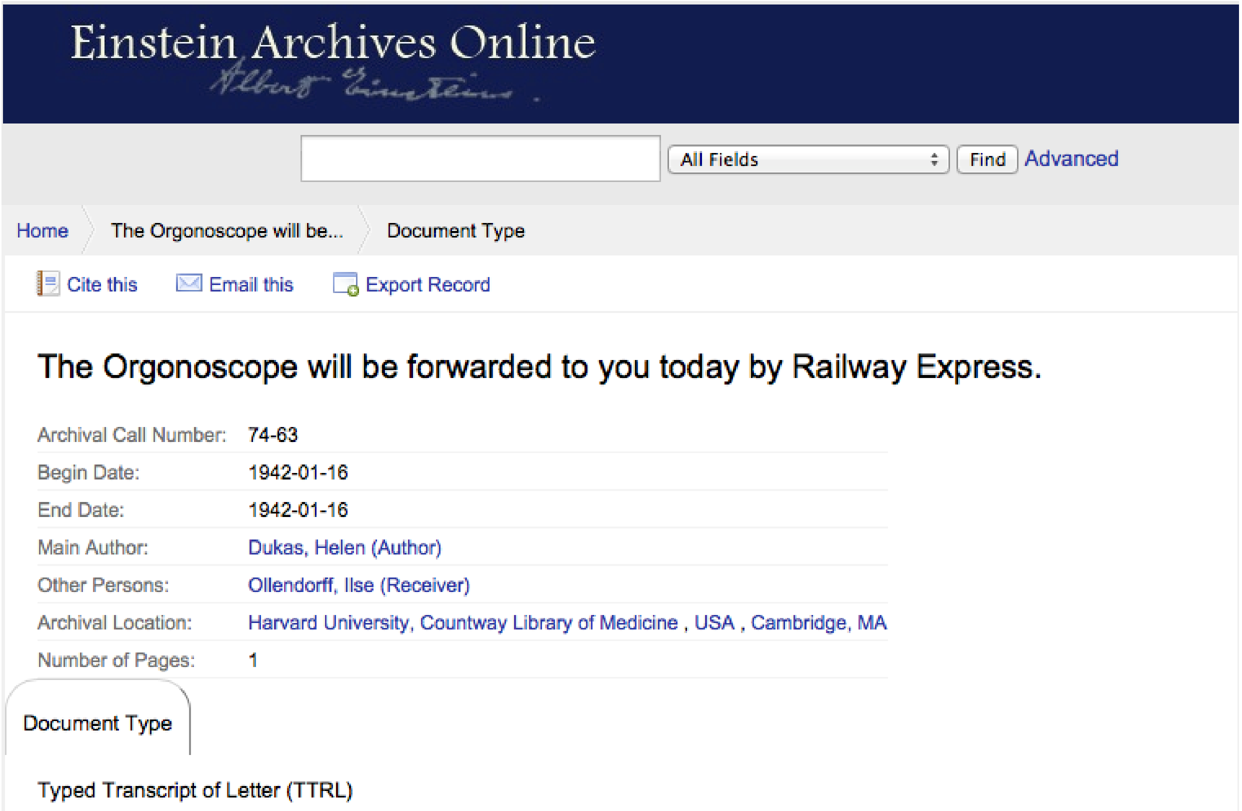
Η δεύτερη ερμηνεία μπορεί να είναι ότι άκουσε τον Αϊνστάιν να συκοφαντεί τον Ράιχ λέγοντας ότι είναι τρελός. Η κυρία αυτή το μόνο που έκανε ήταν να επαναλάβει τη Φωνή τού Κυρίου της. Όποια εξήγηση κι αν θεωρήσουμε προσφορότερη, το συμπέρασμα είναι θλιβερό για τον Αϊνστάιν, με το δεύτερο συμπέρασμα, εάν ισχύει, να τον κατατάσσει στον άθλιο σωρό των συκοφαντών!

Το γεγονός ότι ο μεγάλος σοφός στο τελευταίο γράμμα του προς τον Ράιχ τον διαβεβαίωσε ότι δεν διέδωσε φήμες (ότι η οργόνη ήταν αυταπάτη τού Ράιχ) αν και παρ' όλα αυτά οι φήμες κυκλοφορούσαν σε κύκλους που είχε πρόσβαση, δείχνει ότι ο Αϊνστάιν εκείνη την εποχή «έγραφε» με κομουνιστικό ζήλο κάποιες συκοφαντικές «εξισώσεις».

Ο Ράιχ δεν έλυσε ποτέ το γρίφο Αϊνστάιν. Σε ένα τελευταίο γράμμα του προς τον Αϊνστάιν το Μάρτιο τού 1944 του τόνιζε ότι «*...η απάντησή σου στις 24 Φεβρουαρίου, δεν έλυσε το αίνιγμα της κατάστασης. Είναι ακόμα ανεξήγητο γιατί δεν απάντησες στο πολύ ειλικρινές γράμμα μου στις 20 Φεβρουαρίου τού 1941*»….

Ένα άλλο εξίσου περίεργο γεγονός μαζί με όλα τα ανωτέρω είναι η τρομερή καθυστέρηση στην επιστροφή τού οργονοσκοπίου, τού οργάνου με το οποίο ο Ράιχ έδειξε στον κατάπληκτο Αϊνστάιν τα λαμπιρίσματα τής οργόνης. Δεν γνωρίζουμε γιατί ο Αϊνστάιν κράτησε αυτό το όργανο (φτιαγμένο από ένα τρελό) στο σπίτι του σχεδόν ένα χρόνο μετά την αρχική συνάντησή του με τον Ράιχ. Πιθανώς να ξυπνούσε τη νύχτα γεμάτος εφιάλτες και να κοιτούσε μέσα σε αυτό τις κουκκίδες τής οργόνης προσπαθώντας να βρει μια διαφορετική εξήγηση για να κατασιγάσει τις τύψεις του...

Όπως γίνεται φανερό από τα ανωτέρω η μόνη κόκκινη κλωστή που διαπερνά την ιστορία μας είναι η συκοφαντία πλεγμένη μαζί με έναν ιστό μυστηρίου και συνωμοσιών που πάνω του χορεύουν τον άθλιο χορό τους ιδεολογικά, οικονομικά και επαγγελματικά συμφέροντα.

Einstein Archives Online

All Fields | Find | Advanced

Home > The Orgonoscope will be... > Document Type

Cite this | Email this | Export Record

The Orgonoscope will be forwarded to you today by Railway Express.

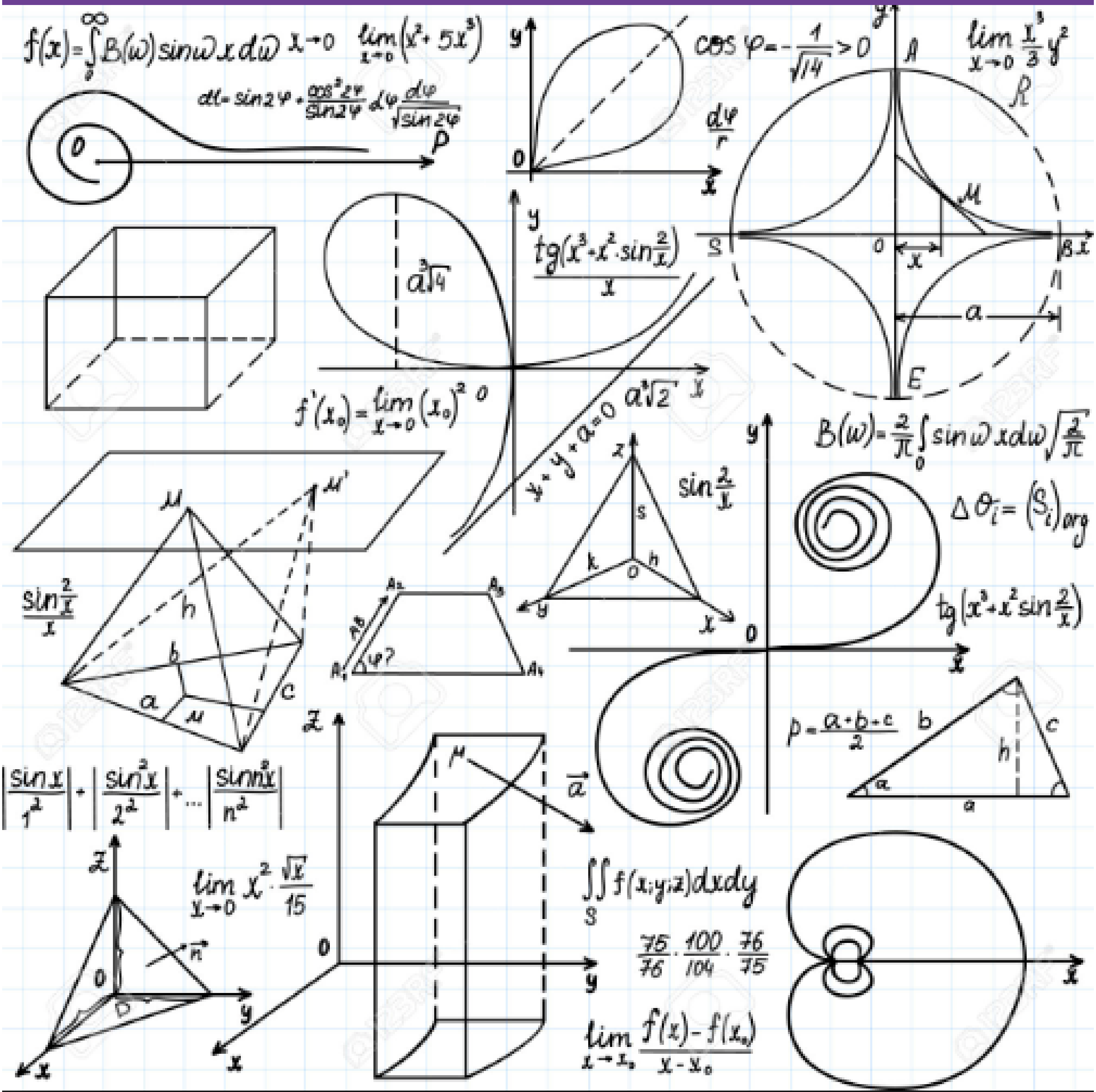
Archival Call Number:	74-63
Begin Date:	1942-01-16
End Date:	1942-01-16
Main Author:	Dukas, Helen (Author)
Other Persons:	Ollendorff, Ilse (Receiver)
Archival Location:	Harvard University, Countway Library of Medicine , USA , Cambridge, MA
Number of Pages:	1

Document Type

Typed Transcript of Letter (TTRL)

"Το οργονοσκόπιο θα επιστραφεί"... *Αυτή ήταν η απάντηση τής μυστηριώδους οικιακής βοηθού τού Αϊνστάιν Ελένης Δούκα, προς τη σύζυγο τού Ράιχ, Ίλσε Όλεντορφ. Το μυστήριο παραμένει επειδή ουδέποτε έγινε κατανοητό γιατί επιστράφηκε τελικά το οργονοσκόπιο μετά σχεδόν ένα χρόνο από τότε που ο Ράιχ το έδωσε στον Αϊνστάιν για να παρατηρεί την οργόνη!*[1]

1 http://alberteinstein.info/vufind1/Record/EAR000052522

f(x)= ∫ B(ω) sin ω x dω
cos φ = − 1/√14 > 0
B(ω) = 2/π ∫ sin ω x dω √(2/π)
p = (a+b+c)/2
∬ f(x;y;z) dxdy
75/76 · 100/104 · 76/75
lim (f(x) − f(x₀))/(x − x₀)